

TAIYU 高等学校泰语专业系列教材

DAXUE
TAIYU XIEZUO
JIAOCHENG

主 编 陈胜良 陈锡尔

大学泰语写作教程



重庆大学出版社

<http://www.cqup.com.cn>

TAIYU

高等学校泰语专业系列教材

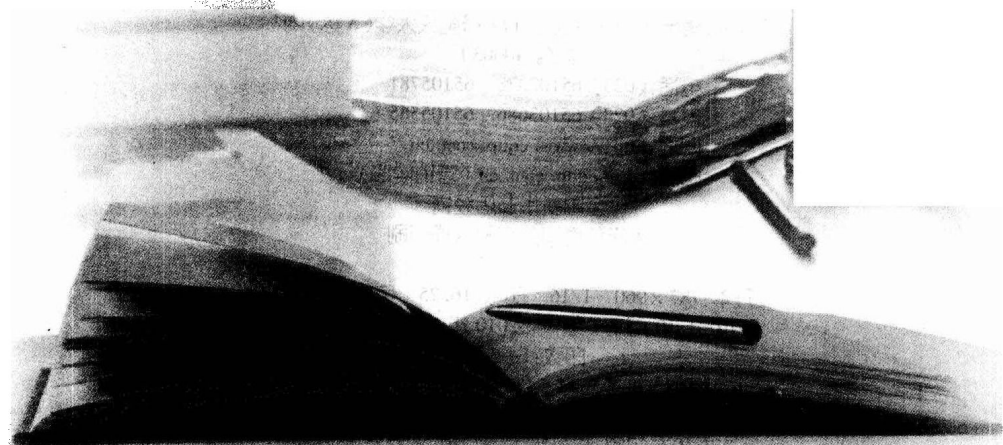
DAXUE

TAIYU XIEZUO

JIAOCHENG

主 编 陈胜良 陈锡尔

大学泰语写作教程



重庆大学出版社

内容提要

《大学泰语写作教程》共分为6个部分,即:泰语写作;语言的等级,词语、俗语和形象化语言在写作中的运用;写作前的准备;各类文章的写作;信函的写作;不同场合中的写作。全书运用通俗的思路和理论原则,引用真实的例子,让学习者能把这些知识和想法作为完善自己泰语写作的手段。

本书的适用对象为从基础向高年级过渡阶段的大学泰语专业学生和立志自学提高的泰语工作者。

图书在版编目(CIP)数据

大学泰语写作教程 / 陈胜良、陈锡尔主编. —重庆:重庆大学出版社,2010.10
(高等学校泰语专业系列教材)
ISBN 978-7-5624-5430-4

I. ①大… II. ①陈… III. ①泰语—写作—高等学校—教材 IV. ①H412.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2010)第 103086 号

高等学校泰语专业系列教材

大学泰语写作教程

主 编 陈胜良 陈锡尔

责任编辑:苏筛琴 版式设计:苏筛琴
责任校对:邹 忌 责任印制:赵 晟

*

重庆大学出版社出版发行

出版人:邓晓益

社址:重庆市沙坪坝正街174号重庆大学(A区)内

邮编:400030

电话:(023) 65102378 65105781

传真:(023) 65103686 65105565

网址:<http://www.cqup.com.cn>

邮箱:fxk@cqup.com.cn (营销中心)

全国新华书店经销

重庆科情印务有限公司印刷

*

开本:787×960 1/16 印张:16.25 字数:307千

2010年10月第1版 2010年10月第1次印刷

印数:1—3 000

ISBN 978-7-5624-5430-4 定价:35.00元

本书如有印刷、装订等质量问题,本社负责调换

版权所有,请勿擅自翻印和用本书

制作各类出版物及配套用书,违者必究

前言

在泰语教学中，提高学习者听、说、读、写方面的技巧，发展其在生活中有效应用泰语的能力，特别是写作能力，这才能够解决他们不知道如何写以及如何与他人交流的问题。

为了编纂这本《大学泰语写作教程》，编者从各种杂志、文献中收集与写作相关的知识来编排内容，目的是为了让学习者初步认识写作。本书分为6个部分，即：泰语写作；语言的等级，词语、俗语和形象化语言在写作中的运用；写作前的准备；各类文章的写作；信函的写作；不同场合中的写作。本书运用通俗的思路和理论原则，引用真实的例子，让学习者能把这些知识和想法作为完善自己泰语写作的手段。

谨以此书感谢哇拉雅·阿隆甘皇家师范大学（VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY）人文社会学院伽乐·沙文蓬老师一直以来对本书所给予的指点、建议和意见。同时感谢本书中所参考的各文献的作者，本书作者引用了部分文献内容对本书加以补充，使其更加完善。

陈胜良

2010年5月14日

คำนำ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย การพัฒนาทักษะให้เกิดแก่ผู้เรียนทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีความจำเป็น ที่จะต้องให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยเฉพาะการเขียน ซึ่งเป็น ทักษะที่เป็นปัญหาแก่ผู้เรียนที่ไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นอย่างไร และทำอย่างไรจึงจะเขียนได้ เขียนเป็น และสามารถสื่อสารไปยังผู้อื่นได้

หนังสือ “การเขียน” เล่มนี้ ผู้เรียบเรียง จึงได้ประมวลความรู้ที่เกี่ยวกับการเขียน จาก เอกสารตำราต่างๆ มาลำดับเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน ง่าย ต่อความเข้าใจ โดยเนื้อหาได้แบ่งออกเป็น 6 บท ได้แก่ ภาษาไทยกับการเขียน, การใช้ ภาษาโวหาร สำนวนภาพพจน์ในการเขียน, การเตรียมงานเขียน, การเขียนประเภทต่างๆ, การเขียนจดหมาย และการเขียนในพิธีการต่างๆ โดยได้นำแนวคิด หลักทฤษฎี ที่ง่ายต่อความเข้าใจ ตลอดจนนำเสนอตัวอย่างให้เห็นชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความคิด เป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนของตน และสามารถพัฒนาทักษะการเขียน ให้บังเกิดผลดีต่อไป

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารึก สงวนพงษ์ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (ในพระบรมราชูปถัมภ์) ที่ให้คำแนะนำ ข้อคิด แนวทาง ในการจัดทำหนังสือเล่มนี้มาแต่ต้น ขอขอบพระคุณ เจ้าของผลงานทุกท่าน ที่ผู้เรียบเรียงได้นำ ข้อมูล เนื้อหาบางส่วนมาเติมเต็ม จนหนังสือเล่มนี้สมบูรณ์ และ ขอขอบคุณ อาจารย์เจิน ชิ เออร์ และนักศึกษาคณะภาษาต่างประเทศ วิชาเอกภาษาไทย รุ่น 07 ที่ช่วยแบ่งเนื้อหาในการจัดพิมพ์จนหนังสือสำเร็จลงได้ด้วยดี

สำเนียง ฟ้ากระจ่าง

(14 พฤษภาคม 2553)



บทที่ 1 ภาษาไทยกับการเขียน (泰语写作)	1
1. ความสำคัญของภาษาไทย (泰语的重要性)	2
2. ลักษณะภาษาไทย (泰语的特点)	5
3. ความหมายของการเขียน (写作的意义)	6
4. ความสำคัญของการเขียน (写作的重要性)	7
5. องค์ประกอบของการเขียน (写作的要素)	8
6. ลักษณะของการเขียน (写作的特点)	9
7. ปัญหาของการเขียน (写作中需注意的问题)	11
บทสรุป (结论)	18
คำศัพท์ในบทเรียน(课文生词)	20
แบบฝึกกิจกรรมท้ายบทที่ 1(课后练习)	21

บทที่ 2 การใช้ภาษาโวหาร สำนวน ภาพพจน์ในการเขียน (语言的等级, 词语、俗语和形象化语言在写作中的运用)	23
1. ระดับของภาษา (语言的等级)	23
2. การใช้คำในการเขียน (写作中单词的使用)	26
3. การนำคำมาผูกประโยค (怎样连词成句)	38
4. การใช้โวหาร (修辞的应用)	46
5. การใช้ภาษิตและสำนวน (泰语习语、成语的运用)	54
6. การใช้ภาพพจน์ (比拟的应用)	56
บทสรุป (结论)	62

คำศัพท์ในบทเรียน(课文生词)	64
แบบฝึกกิจกรรมท้ายบทที่ 2(课后练习)	65
บทที่ 3 การเตรียมงานเขียน (写作前的准备)	67
1. การตั้งชื่อเรื่อง (文章题目的确定)	67
2. การวางโครงเรื่อง (文章结构的安排)	68
3. การเขียนย่อหน้า (段落的写作)	79
4. การเขียนคำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป (前言、正文和结论的写作)	90
บทสรุป (结论)	95
คำศัพท์ในบทเรียน(课文生词)	95
แบบฝึกกิจกรรมท้ายบทที่ 3 (课后练习)	96
บทที่ 4 การเขียนประเภทต่างๆ (各类文章的写作)	98
1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง (叙述型文章的写作)	98
2. การเขียนเพื่ออธิบาย (讲解型文章的写作)	117
3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น (见解型文章的写作)	118
4. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ (广告型文章的写作)	138
5. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ (想象型文章的写作)	147
บทสรุป (结论)	155
คำศัพท์ในบทเรียน(课文生词)	156
แบบฝึกกิจกรรมท้ายบทที่ 4 (课后练习)	157
บทที่ 5 การเขียนจดหมาย (信函的写作)	158
1. จดหมายส่วนตัว (私人信函)	158

2. จดหมายธุรกิจ (商务信函)	162
3. จดหมายราชการ (公务信函)	173
บทสรุป (结论)	210
คำศัพท์ในบทเรียน(课文生词)	212
แบบฝึกกิจกรรมท้ายบทที่ 5 (课后练习)	213
 บทที่ 6 การเขียนในพิธีการต่างๆ (不同场合中的写作)	215
1. ลักษณะของภาษาการเขียนในหนังสือในพิธีการต่าง ๆ (不同场合中写作用语的特点)	215
2. การเขียนในพิธีการประเภทต่าง ๆ (各种仪式上的写作)	216
บทสรุป (结论)	240
คำศัพท์ในบทเรียน(课文生词).....	240
แบบฝึกกิจกรรมท้ายบทที่ 6 (课后练习)	242
 บรรณานุกรม	243

บทที่ 1

ภาษาไทยกับการเขียน(泰语写作)

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญของมนุษยชาติ เป็นเครื่องมือในการแสดงความรู้สึกรักใคร่ของคนคนหนึ่ง ต่ออีกคนหนึ่ง ตลอดจนเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นมรดกทางปัญญาของบรรพบุรุษ ที่สืบทอดมาสู่ชนรุ่นหลัง ภาษาจึงมีความสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถดำเนินกิจการต่างๆ ให้สำเร็จลงด้วยดี ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช มีความตอนหนึ่งว่า

“ภาษานั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือ เป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่นในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี……เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองมาแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้”

(พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช, 2539)

จากพระราชดำรัสนี้ แสดงให้เห็นว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญอันเป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรมของชาติ แสดงถึงความเป็นเอกภาพของชาติไทย เป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษของชาติได้สร้างสรรค์ไว้ให้เป็นสมบัติของแผ่นดิน ฉะนั้น คนไทยทุกคนจึงต้องมีหน้าที่ในการอนุรักษ์ สืบสานภาษาไทยไว้ให้รุ่นลูกหลานสืบต่อไป เพราะภาษาไทยเป็นของคนไทยทั้งชาติ ที่ทำให้มีจิตสำนึกถึงความเป็นไทย และตระหนักว่า ตนก็เป็นส่วนหนึ่งของชาติด้วย จึงควรรักษาเอาไว้ให้ภาษาไทยเป็นศูนย์รวมแห่งความภูมิใจของคนไทยตลอดไป

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความสวยงาม ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์สรรพสิ่งต่างๆ อาทิ การประกอบอาชีพ การแสวงหาความรู้ ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องมีความสามารถทางภาษาไทยเป็นอย่างดี ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

จะต้องรู้จักเลือกสรรถ้อยคำมาใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม จึงจะทำให้ใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

1. ความสำคัญของภาษาไทย (泰语的重要性)

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน เพราะในการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ จะต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กัน ซึ่งการสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยภาษาเป็นปัจจัยสำคัญดังนั้นมนุษย์จึงมีภาษาประจำของตนเองเพื่อใช้สื่อสารกันในกลุ่มของตนเองและกลุ่มอื่นๆในสังคมทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ หากไม่มีภาษา มนุษย์คงไม่สามารถสื่อสารกันได้ มนุษย์ทุกชาติจึงพยายามคิดค้นและแสวงหาภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารในหมู่พวกของตน จนเกิดเป็นภาษาที่หลากหลาย เป็นตระกูลภาษาต่างๆ ทำให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติของคนไทย จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ระบุว่า พ่อขุนรามคำแหงมหาราช พระมหากษัตริย์สมัยกรุงสุโขทัย ทรงคิดค้นประดิษฐ์อักษรไทยขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.1826 และมีการใช้สืบทอดมาจนปัจจุบันกว่า 700 ปี ภาษาไทยจึงมีความสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่สำคัญของการสื่อสารสำหรับคนไทย กล่าวเป็นคำประพันธ์ได้ดังนี้

ภาษาไทยเลิศล้ำวัฒนธรรมชาติ	สื่อประกาศเอกลักษณ์สมศักดิ์ศรี
สืบศิลปศาสตร์ภูมิปัญญาสามัคคี	ประเพณีสืบภาษาค่านิยม
กอบปรักการงานใดใดใช้ภาษา	หลากหลายคุณค่าภาษาไทยใช้เหมาะสม
รู้ผ่อนคลายใช้ภาษาพารื่นรมย์	ชนชื่นชมสำคัญค่าภาษาไทย
	(สำเนียง ฟ้ากระจำง)

❖ 1.1 ภาษาไทยเลิศล้ำวัฒนธรรมชาติ (泰语是泰国独特的文化)

ภาษาทุกภาษาต่างมีลักษณะเฉพาะของตนเอง มีความเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งภาษาไทยก็เช่นเดียวกันที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารแสดงถึงวัฒนธรรมของชาติ ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนต่างไปจากภาษาอื่นๆ ภาษาไทยเป็นมรดกวัฒนธรรมอันล้ำค่าของชาติที่ได้รับความสนใจจากชาวต่างชาติมาเรียนภาษาไทยมากยิ่งขึ้น การที่จะเรียนรู้ภาษาไทยให้บังเกิดผลดีนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ลักษณะเฉพาะของภาษาไทยทั้งในเรื่องเสียง คำ และ ประโยค มรดกทางวัฒนธรรมด้านต่างๆ ที่คงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ล้วนได้รับการถ่ายทอดโดยใช้ภาษาเป็นสื่อทั้งสิ้น ภาษาไทยจึงเป็นสิ่งเกื้อกูลวัฒนธรรมของชาติให้ปรากฏมาจนปัจจุบัน

❖ 1.2 สื่อประกาศเอกลักษณ์สมศักดิ์ศรี (泰语是泰国文化传播的使者)

ภาษาไทยเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารของคนในชาติ ถึงแม้ว่าจะมีภาษาถิ่นกระจายอยู่ในทุกภาคของประเทศ แต่ชาติไทยก็มีภาษาไทยกลางเป็นภาษามาตรฐานที่คนทั่วไปสามารถสื่อสารเข้าใจได้ตรงกัน ความเป็นเอกลักษณ์ในวัฒนธรรมทางภาษาของไทยที่ยังคงสืบศักดิ์ศรี ทำให้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ได้รับความสนใจจากชาติต่างๆ และนิยมศึกษามากยิ่งขึ้น

❖ 1.3 สืบศิลปศาสตร์ภูมิปัญญาสามัคคี (艺术、智慧、团结的继承)

ภาษาไทยเป็นสื่อกลางในการสร้างความสามัคคีคนในชาติ เมื่อคนในชาติสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน จึงทำให้เกิดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันของคนในชาติ เกิดความสมัครสมานสามัคคี ลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ ได้ ทั้งยังสามารถถ่ายทอดภูมิปัญญาระหว่างภูมิภาค เป็นการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมแขนงต่างๆ โดยใช้ภาษาไทยได้ ชาติไทยจึงเป็นชาติที่ร่ำรวยภูมิปัญญา ยากที่จะหาชาติใดมาเปรียบได้

✧ 1.4 ประเพณีสืบทอดภาษาค่านิยม (文化传承语言和价值观)

ภาษาไทยมีความสำคัญต่อประเพณี ค่านิยม และความเชื่อของคนไทย วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ ของคนไทยแต่ละยุคสมัย สามารถศึกษาได้จากภาษาที่ได้รับ การจดบันทึกไว้ ภาษาจึงเป็นสื่อกลางในการบอกเล่าเรื่องราวจากอดีตสู่ปัจจุบัน และหลายสิ่งหลายอย่างที่ยังคงถือปฏิบัติสืบต่อมา

✧ 1.5 กอปรกิจการงานใดใดใช้ภาษา (语言在活动中不可缺)

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพ ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย เช่น นักธุรกิจ ครู - อาจารย์ นักพูด นักแสดง เป็นต้น หลายคนประสบความสำเร็จในอาชีพ เพราะมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญ

✧ 1.6 หลากคุณค่าภาษาไทยใช้เหมาะสม (语言价值的利用)

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการสืบค้นข้อมูลและการแสวงหาความรู้ ปัจจุบันยุคข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลต่างๆ สามารถสืบค้นได้อย่างรวดเร็วโดยไม่มีขีดจำกัด จึงได้รับการยอมรับกันว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ไม่เฉพาะแต่คนไทยเท่านั้น หากรวมถึงคนต่างชาติที่สนใจภาษาไทย สามารถเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างครบคุณค่าโดยผ่านทักษะทั้ง 4 ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รู้จักเลือกใช้ อย่างเหมาะสม ก็จะประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย

✧ 1.7 รู้ผ่อนคลายใช้ภาษาพารื่นรมย์ (语言带给身心的欢愉)

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ช่วยสร้างความรื่นรมย์ให้แก่คนในชาติ และคนต่างชาติที่รู้ภาษาไทย ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย สามารถใช้ภาษาไทยเป็นสื่อกลางในการสร้างความบันเทิงใจได้ เช่น การแต่งบทประพันธ์ การแต่งเพลง บทละคร ภาพยนตร์ เรื่องสั้น บันเทิงคดีต่างๆ เป็นต้น หากผู้ใช้ภาษาไทย สามารถใช้ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์จะสร้างความสุข ผ่อนคลาย และสนุกสนานเพลิดเพลินได้

❖ 1.8 ชนชื่นชมสำคัญค่าภาษาไทย (大家对泰语价值、重要性的肯定)

คุณค่าของภาษาไทย เป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรม อารยธรรม และเอกลักษณ์ประจำชาติที่รุ่งเรืองมาแต่อดีตกาล วัฒนธรรมประเพณีสำคัญๆ ที่สืบทอดจากบรรพบุรุษจนปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของภาษาไทยที่เป็นสื่อกลาง เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น จากอดีตสู่ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ทั่วโลกต่างชื่นชมความงามของภาษาไทย ในเอกลักษณ์ และคุณค่า นานัปการ

2. ลักษณะภาษาไทย (泰语的特点)

ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด อยู่ในตระกูลไทหรือไต (Thai Family Language) มีทั้งเสียงพูด และตัวอักษร ใช้ในการสื่อสารทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้คนในชาติสามารถสื่อสารได้เข้าใจตรงกัน การรู้จักลักษณะภาษาไทยจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ศึกษา เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยได้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งในการศึกษาและในชีวิตประจำวัน ภาษาไทยมีวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนปัจจุบัน มีลักษณะโดยทั่วไป ดังนี้

(1) ภาษาไทยแต่ละคำมีพยางค์เดียวและไม่มีเสียงควบกล้ำ ฟังแล้ว เข้าใจได้ทันที

(2) คำแต่ละคำถือเป็นคำสำเร็จรูป มีความหมายสมบูรณ์ในตัว โดยไม่มีการตกแต่ง หรือเปลี่ยนแปลงส่วนใดๆ ของคำ ใช้เข้าประโยคได้ทันที

(3) คำคำเดียวกันอาจมีหลายความหมายใช้ได้หลายหน้าที่โดยไม่ต้อง เปลี่ยนแปลงรูปคำ สังเกตความหมาย และหน้าที่ของคำได้จากตำแหน่งในประโยค

(4) การเรียงลำดับคำในประโยคมีความสำคัญที่สุด เมื่อจะเข้าประโยค จะต้องเรียงคำตามตำแหน่งหน้าที่ คำใดทำหน้าที่ใด หมายความว่าอย่างไร ก็อยู่ที่การเรียงลำดับคำ การเรียงคำที่ผิดตำแหน่ง ความหมายจะเปลี่ยนไปด้วย

(5) เมื่อจะสร้างคำใหม่ ใช้วิธีประสมคำตามแบบคำประสม หรือใช้คำมาประกอบข้างหน้าบ้าง ข้างหลังบ้างเมื่อต้องการแสดงเพศ พจน์ ของคำนาม หรือบอกกาลของคำกริยา เป็นต้น

(6) มีเสียงวรรณยุกต์ คำแต่ละคำมีเสียงสูงต่ำ ทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไปด้วย

(7) มีระดับของภาษาใช้ตามฐานะของบุคคล เช่น คำราชาศัพท์ และภาษาสุภาพตามฐานะบุคคล

(8) มีลักษณนาม ใช้ตามหลังคำนามหรือคำจำนวนนับเพื่อบอกลักษณะของคำนามที่ประกอบให้เห็นภาพของคำนามนั้นๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3. ความหมายของการเขียน (写作的意义)

สุจิต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรรย์ (อ้างถึงใน จิตต์นิภา ศรีไสย. 2549:146) กล่าวว่า การเขียน คือ การเรียบเรียงความรู้ ความคิด และประสบการณ์ต่างๆ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการ ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ข้อเขียนต่างๆ จะมีเอกภาพ มีความเป็นตัวของตัวเอง ในด้านความคิด และการใช้ภาษามาเรียบเรียงออกมาเป็นภาษาเขียน และสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546 (2546:203) ได้ให้ความหมายของคำว่าเขียน ไว้ว่า “ขีดให้เป็นตัวหนังสือหรือเลข ขีดให้เป็นเส้นหรือรูปวาดต่างๆ วาดแต่งหนังสือ” จากความหมายดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า การเขียน หมายถึง การนำความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ จินตนาการ ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร จากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน

4. ความสำคัญของการเขียน (写作的重要性)

การเขียน เป็นวิธีการสื่อสารวิธีหนึ่งที่มีลักษณะแตกต่างไปจากการสื่อสารด้วยการพูด เพราะการเขียนเป็น การสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร การสื่อแนวคิด หรือข้อมูลทั้งหมดของผู้เขียน ต้องถ่ายทอดออกมาโดยผ่านสัญลักษณ์ คืออักษรโดยไม่มีสถานการณ์ เช่น การใช้ท่าทางประกอบหรือไม่มี การใช้น้ำเสียงช่วยในการสื่อสารด้วย การเขียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ เพื่อช่วยให้การสื่อสารด้วยการเขียน ประสบความสำเร็จความมุ่งหมาย ซึ่งสมพิศ คูศรีพิทักษ์ (2538:195) อวยพรพานิช (2534:29) และ สนิท ตั้งทวี (2529:118) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนเพื่อการสื่อสารสรุปได้ดังนี้

(1) การเขียนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษยทุกชาติ เนื่องจากการเขียนช่วยให้ การสื่อความหมายไว้ชัดเจนขึ้น มีหลักฐานที่มั่นคง อ้างอิงได้ และตรวจสอบได้

(2) การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่ช่วยให้มนุษย์สามารถเก็บรักษา และ ถ่ายทอดข่าวสารต่างๆไปยังผู้อื่นได้ โดยมีต้องทำการติดต่อสื่อสารด้วยตนเองโดยตรง ช่วยให้มนุษย์บันทึก ประวัติศาสตร์ ศิลปะ ตลอดจนความรู้ทางวิชาการของตนเอง เพื่อให้บุคคลในยุคเดียวกัน และยุคอื่นๆ ทราบ

(3) การเขียนไม่ว่าจะเป็นรูป รอย สัญลักษณ์ ภาพแสดงความคิด ภาพแสดง ความหมาย หรือตัวหนังสือ ล้วนเป็นมรดกตกทอดทั้งสิ้น ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นเอกลักษณ์ของชาติ และมีความเป็นอธิปไตยในชาติ ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่คนไทยทุกคนภาคภูมิใจ

(4) การเขียนเป็นกุญแจของอนาคตของมนุษย์ เนื่องจากสิ่งที่ถูกบันทึกในอดีต และปัจจุบัน จะเป็นพื้นฐานสำหรับการสร้างสิ่งใหม่ๆ ต่อไป

(5) การเขียนช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด สร้างความบันเทิง ช่วยสะท้อนความคิด ทัศนคติ และตัวอย่างทางสังคม

(6) การเขียนมีความสำคัญต่อนบุคคลทุกอาชีพ ได้แก่ นักเขียน นักการเมือง นักธุรกิจ และข้าราชการ ต่างก็มีความจำเป็นที่ต้องใช้การเขียน หรือภาษาเขียน เพื่อดำเนินการกิจด้วยกันทั้งสิ้น

เมื่อการเขียนมีความสำคัญดังกล่าวมาแล้ว เราจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียน ซึ่งเป็นวิธีการสื่อสารประเภทหนึ่ง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

5 องค์ประกอบของการเขียน (写作的要素)

ในการสร้างงานเขียน ผู้เขียนจะต้องมีความเข้าใจถึงองค์ประกอบของการเขียน จารึก สงวนพงษ์ (2539:9) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ประการ คือ

(1) ผู้เขียน (ผู้ส่งสาร) หมายถึง ผู้ส่งสารด้วยการเขียนไปยังผู้อ่าน (ผู้รับสาร) โดยผ่านสื่อต่างๆ

(2) สาร คือ เนื้อหาสาระที่มีความหมาย และเป็นลายลักษณ์อักษร สารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เขียนเป็นผู้คิดขึ้นมาและต้องการจะส่งหรือถ่ายทอดความคิดนั้นไปยังผู้อ่าน (ผู้รับสาร) ความสำคัญของสารที่ถูกส่งมาก็คือ การทำให้ผู้อ่าน (ผู้รับสาร) เกิดปฏิกิริยาตอบสนองตามที่ผู้เขียน (ผู้ส่งสาร) ต้องการ

(3) ช่องทาง หรือ สื่อ หมายถึง ตัวกลาง หรือเครื่องมือที่จะนำ (สาร) จากผู้เขียนไปยังผู้อ่าน ได้แก่ โทรเลข โทรสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสาร เป็นต้น

(4) ผู้อ่าน (ผู้รับสาร) หมายถึง ผู้รับ ถ้อยคำ ข้อความ หรือเรื่องราวต่างๆ ที่ส่งมาจากผู้เขียน เพื่อตีความสารนั้นๆ

(5) ผลตอบสนอง หมายถึง ปฏิกริยาตอบสนองของผู้อ่าน (ผู้รับสาร) เมื่อได้อ่านสารแล้ว อาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจสารที่ผู้เขียนเสนอมาก็ได้ หรืออาจมีอีกปฏิกิริยาต่างๆ เช่น ขอบใจ สนุกสนาน เบื่อหน่าย เป็นต้น

6. ลักษณะของการเขียน (写作的特点)

การเขียนให้บังเกิดผลดี นอกจากผู้เขียนจะต้องมีความรู้ ความสามารถ ในการใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดแล้ว จะต้องเข้าใจข้อควรคำนึง 3 ประการ คือ ก่อนการเขียน ระหว่างการเขียน และ หลังการเขียน

◆ ก่อนการเขียน (写作前)

ผู้เขียนจะต้องศึกษาสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

✎ 6.1 ศึกษาวัตถุประสงค์ (研究目标)

ผู้เขียนจะต้องศึกษาวัตถุประสงค์ของการเขียนว่า จะสื่อสิ่งใดไปยังผู้อ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร เช่น

6.1.1 การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง (表述性写作)

เป็นการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ เป็นการเขียนเพื่อเล่าเหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่างๆ ที่ผู้เขียนประสบพบเห็นมา การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง ส่วนใหญ่จะให้การเขียนชีวประวัติ อัตชีวประวัติ การเขียนข่าว และการเขียนสารคดีต่างๆ ซึ่งผู้เขียนจะเขียนโดยลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ให้ข้อมูลที่ถูกต้องตามความเป็นจริง

6.1.2 การเขียนเพื่ออธิบาย (说明性写作)

เป็นการเขียนเพื่อบอกวิธีทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อชี้แจงไขความ ตอบปัญหาความรู้ เช่น การเขียนอธิบายขั้นตอนการทำอาหาร วิธีประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ การอธิบายข้อธรรม และการอธิบายคำศัพท์ เป็นต้น ผู้เขียนจะต้องลำดับขั้นตอน วิธีทำ